

O nouă prietenie muzicală – Cvartetul Belcea

(Grigore Constantinescu – 22 iunie 2006)

Din cele trei repere aniversare ale anului 1881, Institutul Cultural Român a ales, ca proiect oferit publicului bucureștean, o seară muzicală Bartok.

Desigur, propunerea venea și din partea interpreților invitați, care aveau să se întâlnească astfel pentru prima oară cu melomanii români – **Cvartetul de coarde Belcea**. Formația are mai bine de un deceniu de existență, în acest răstimp bucurându-se deja de recunoașteri importante în viața internațională de concert. Așa cum am aflat în dese prilejuri în care Radio România menționa prezențele cvartetului, muzicienii concertează pentru BBC, au programe la European Concert Hall în Anglia, întreprind turnee pe trasee spectaculoase, de la Helsinki la Tokio, de la Zurich la Perth în Australia, aflându-se în prezent în al cincilea an de rezidență la Wigmore Hall din Londra. Aflasem de preocupări repertoriale diverse, muzică clasică, romantică și de secol XX – ca și despre remarcabile realizări discografice care au condus spre un contract de exclusivitate cu EMI. La începutul anului viitor se împlinește proiectul înregistrării integralei camerale bartokiene, ceea ce justifică situarea acestor lucrări în centru preocupărilor actuale ale mai multor turnee inclusiv la București. Pentru a mai reține ceva din istoria acestui cvartet, care are drept titular pe violonista română, originară din Timișoara, Corina Belcea Fischer, să spunem că formația a beneficiat de orientări profesionale din partea unor artiști de notorietate – cvartetele Amadeus, Alban Berg, Chilingirian, Solomon Rowland-Jones – fapt care stabilește standardul de imagine necesar unei încrederi asumate pentru lansarea în viața muzicală. Firește, aceste însemnări de curriculum, valabile pentru Corina Belcea și partenerii săi – Laura Samuel, vioara II, Krzysztof Chorzelsky, violă, Antoine Lederlin, violoncel – interesează în măsura în care se verifică și în prestația interpretativă.

Surpriză de proporții deci în concertul bucureștean, cu o muzică nu ușor de cântat și nici de ascultat. **Cvartetele nr.1, nr.3, nr.5** de Bela Bartok, acoperind trei decenii de muzică între 1907 - 1934, suscită deja o anume specializare în cântul cameral. Calitatea sonorității, pulsul flexibil al discursului, scara dinamicii presupun unitate de concepție și disponibilitate expresivă, ceea ce Cvartetul Belcea a dovedit cu prisosință. Ne gândim cu satisfacție că la Londra, acest ansamblu, ca și Con Tempo, contribuie eficient la o bună imagine culturală românească. Între Ateneul Român și Wigmore Hall, între București și Londra, relaționările de felul acesta sunt optimizante și cresc desigur prestigiul unor voci românești ce slujesc arta. Promisiunea Corinei Belcea Fischer de a reveni cât de curând, după o îndelungă absență din țară, poate să ofere satisfacții deosebite iubitorilor muzicii de cameră care, de-a lungul anilor au pierdut legătura cu alte formații românești ce au existat în lumea europeană, precum au fost Atheneum Enesco sau Academica. O nouă prietenie artistică este pe cale să se înfiripe, sub cele mai bune auspicii.